

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 1

Ple del Parlament

X legislatura / Primer període / 21 de desembre de 2012

Ple del Parlament

Presidència de la M. H. Sra. Núria de Gispert i Català

Sessió núm. 2, segona i darrera reunió

SESSIÓ NÚM. 2.2

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a ***. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada

de la vicepresidenta primera i el vicepresident segon, i els secretaris primer, segon, tercer i quart. Assisteixen la Mesa la secretària general i el lletrat major / la lletrada [nom i cognoms] i el lletrat [nom i cognoms].

de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per la secretària general, el lletrat major, la lletrada [nom i cognoms] i el lletrat [nom i cognoms].

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de tot el Govern/

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de la vicepresidenta del Govern i titular del Departament de Governació i Relacions Institucionals i els consellers d'Economia i Coneixement, d'Ensenyament, de Salut, d'Interior, de Territori i Sostenibilitat, de Cultura, d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural, de Benestar Social i Família, d'Empresa i Ocupació i de Justícia.

La presidenta

Es reprèn la sessió.

Debat

del programa i votació d'investidura del diputat Artur Mas i Gavarró, candidat proposat a la presidència de la Generalitat de Catalunya (continuació) (tram. 201-00001/10)

La reprenem amb les intervencions de la resta dels grups parlamentaris. Té la paraula, en primer lloc, l'excel·lentíssima senyora Alícia Sánchez-Camacho, presidenta del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Alícia Sánchez-Camacho i Pérez

Molt bon dia, senyores i senyors diputats, molt honorable senyora presidenta del Parlament, molts honorables membres del Govern en funcions, molt honorable president en funcions de la Generalitat, molt honorable president Montilla, il·lustres senyores i senyors diputats.

Senyor candidat, senyor Mas, exactament fa dos anys del seu primer debat d'investidura d'ençà aquests dies. De forma injustificada, al meu entendre, avui ens tornem a retrobar per realitzar un debat d'investidura que no hauria calgut fer-lo. Vostè torna a demanar la confiança d'aquest Parlament.

Senyor Mas, vostè governava Catalunya amb seixanta-dos diputats i amb la tranquil·litat de poder pactar fins i tot amb quatre grups parlamentaris diferents per governar. I també comptava amb la lleialtat d'un govern d'Espanya que l'havia auxiliat amb més d'11.000 milions d'euros.

Nosaltres, senyor candidat, el vam ajudar: el vam ajudar quan la seva prioritat era treure Catalunya de la crisi. El Partit Popular va exercir la seva responsabilitat, i ho va fer per compromís amb el país, per compromís amb Catalunya, per compromís amb els catalans i perquè creïem –com seguim creient ara– que la prioritat de Catalunya és treure el país de la crisi.

Nosaltres també, senyor president –senyor Mas–, li vàrem oferir negociar un sistema de finançament. Un sistema de finançament que respectés els principis d'ordinalitat i de solidaritat limitada, però vostè es va equivocar i va preferir

convocar les eleccions i ha preferit, ara, un pacte diferent del que fóra i del que va fer a l'anterior legislatura.

Senyor Mas, el meu grup i jo mateixa creiem que vostè va confondre desitjos amb realitat, i que va creure que els catalans s'havien tornat majoritàriament independentistes i que podria treure profit de la manifestació de l'Onze de Setembre i aconseguir una majoria excepcional.

Tots vostès ho saben, es van convocar eleccions anticipades, que ningú havia demanat, i va plantejar els comicis con un plebiscit personal cap al seu lideratge per iniciar un nou full de ruta de separació de Catalunya d'Espanya. Va demanar als catalans una majoria excepcional amb forma de majoria absoluta, i la resposta, senyor Mas, ha estat molt clara. El seu fracàs ha estat com vostè va demanar: excepcional. Però no una majoria excepcional al suport de Convergència i Unió, sinó un fracàs excepcional que vostè ha assolit.

Els seus seixanta-dos diputats de Convergència i Unió s'han convertit en cinquanta, i ha perdut més de noranta mil vots i ha augmentat la participació en gairebé onze punts.

Vostè em va dir, senyor Mas, en el darrer debat de la darrera legislatura, de la novena legislatura, si jo estaria disposada solemnement a acceptar les conseqüències i els resultats de les eleccions que vostè estava convocant. Vostè esperava que seria el líder de la gran majoria que tindria Convergència i Unió, i estava emplaçant el Partit Popular que acceptés que hi hauria una majoria independentista, que s'ha reduït, en aquesta cambra, i que pensava que el nostre grup reduiria posicions.

Doncs, miri, jo li vaig contestar que sí que estaria disposada a acceptar els resultats i les seves conseqüències. Jo he tret, i el meu grup, més de cent mil vots nous i un escó més; vostè n'ha perdut noranta mil i ha perdut dotze escons. Aquest és el seu lideratge i aquests són altres lideratges.

Senyor Mas, la seva decisió ha estat enrocar-se i formar una aliança abans de les eleccions, quan tenien setanta-dos diputats amb el pacte amb Esquerra Republicana, llavors, en virtut de la geometria variable, i ara en tenen setanta-un.

Avui, senyor Mas, vostè es presenta aquí per demanar la confiança, si escau, d'aquest Parlament. Però jo li vull dir, senyor president en funcions, que avui

encara té l'oportunitat de no tancar portes; encara té l'oportunitat de rectificar, encara té l'oportunitat de no lliurar la clau del Govern a Esquerra Republicana, perquè vostè tenia altres opcions.

Avui molts catalans tenen molts problemes per arribar a final de mes, i jo els vull dir que la independència no els ajudarà a pagar la hipoteca, ni la independència els ajudarà a rebre la seva pensió, ni la independència els ajudarà a trobar feina, ni donarà un ensenyament millor al seus fills.

Lluny del seny i de l'autocrítica que vostè hauria d'haver realitzat amb el resultat de les urnes, vostè s'ha passat gairebé una dècada criticant el tripartit i ara acaba fent-ne un amb el soci d'Esquerra Republicana.

Els propers mesos tindrem, aquest país, unes polítiques fiscals, unes polítiques socials i econòmiques d'esquerres, com va ser el programa que vostè va presentar ahir, i creiem que aquest no era el seu programa, sinó el programa d'Esquerra Republicana.

Avui vostè, senyor Mas, serà investit amb un programa de govern que no ha presentat com el programa de govern de Convergència i Unió. Vostè ens va presentar ahir un pacte entre Esquerra Republicana i vostè. I ve aquí sense un programa propi per a Catalunya, perquè ja té un programa, que és el seu pacte amb Esquerra, i demana a aquest Parlament que ratifiqui aquest pacte.

El Partit Popular no ratificarà aquest pacte amb Esquerra Republicana, perquè no estem ratificant el seu programa de govern, estem ratificant el seu pacte amb Esquerra Republicana. Nosaltres votarem que no a aquest pacte. Ho votarem perquè creiem que és irresponsable; creiem que va en contra de la pluralitat del país, en contra de Catalunya; creiem que és rupturista, perquè va contra Espanya i creiem que va en contra del futur dels temps, perquè no és el que demana Europa.

Per què ha firmat vostè aquest pacte, senyor Mas? És incompreensible per a alguns. Jo vull que Catalunya i tots els catalans sàpiguen avui que vostè tenia altres opcions, altres opcions amb altres formacions polítiques; que això que deia el senyor Duran Lleida que aquest ha estat un pacte de necessitat no és cert. Aquest pacte amb Esquerra Republicana ha estat un pacte de voluntat, la seva voluntat per portar Catalunya a la independència.

Crec que el pacte que vostè ha signat amb Esquerra Republicana és un pacte d'interessos i és un pacte contrari al futur i als interessos dels catalans i de les catalanes.

Vostè sap, i sap molt bé, que hi ha molta gent fora d'aquest Parlament, a Catalunya i fora de Catalunya, que creuen que aquest pacte és una fugida cap endavant de vostè, del seu partit i del mateix Govern.

Crec, senyores i senyors diputats, que aquest pacte, que porta una consulta independentista, és un pacte que significa un engany més, perquè d'aquesta legislatura sortirà una legislatura de la frustració, una frustració que vostè ha alimentat amb expectatives per una consulta que sap que no es podrà dur a terme, una frustració que vostè està alimentant a aquells que legítimament creuen en una proposta independentista, que no és la nostra.

Creiem que aquest pacte és un acord que significa continuar pel camí de les incerteses en l'àmbit de l'economia. És un acord que prioritza la independència a la sortida de la crisi, i és un acord que prioritza l'estat propi a l'estat del benestar. És un acord que porta una política fiscal que suposa més impostos a Catalunya i menys competitivitat a l'economia catalana.

Senyor Mas, senyores i senyors diputats, aquest acord és un acord que sortirà car als catalans. És un acord en què ja la classe mitjana serà la primera colpejada per aquest acord que vostè ha signat amb Esquerra Republicana. Crec que carrega d'impostos especialment la classe mitjana.

Gràcies al Partit Popular es demostrarà, després de ser vostè investit, que els catalans van tenir la supressió de l'impost de successions amb la bonificació del 99 per cent del tipus impositiu. Vam ser nosaltres i la nostra responsabilitat els que vam aconseguir suprimir l'impost de successions. Que, per cert, molts votants l'any 2010 van confiar en el seu partit i en vostè perquè creiem que vostè suprimiria aquest impost. Li ha costat pocs dies que el senyor Oriol Junqueras l'obligués a tornar a recuperar l'impost de successions, i, per tant, l'ha obligat a deixar els seus propis postulats, que només els havia tingut gràcies al Partit Popular.

Els catalans i les catalanes hauran de saber que tornaran a tenir un greuge comparatiu per la seva deslleialtat i per la seva manca de coherència.

Aquest acord demostra que vostès, a més, han abandonat la vocació del *business friendly* i que aposten per una política anti-*business*; és una política que no ajudarà el sector empresarial ni el marc competitiu i de productivitat que la petita i mitjana empresa necessita a Catalunya.

D'altra banda, també hem de certificar el fracàs del senyor Duran Lleida i dels seus tretze diputats en aquesta cambra, als quals jo també vull apel·lar. No val fer valer la moderació quan després s'arriba a un acord que no és l'acord de la moderació, sinó que és l'acord de la independència. Unió Democràtica de Catalunya també ha signat una aliança amb Esquerra Republicana per la separació de la resta d'Espanya i per l'expulsió de Catalunya de la Unió Europea. Unió Democràtica també està avalant les polítiques d'esquerreres que vam portar-nos a l'actual crisi econòmica, una esquerra que és l'autor intel·lectual de les polítiques del tripartit.

Vostè està arribant a acords amb aquells que ha estat criticant durant tot aquest temps, aquells que van generar el major deute de la nostra història, aquells que van arruïnar Catalunya. Vostè ens porta a la irresponsabilitat d'aquells set anys perduts per a l'economia catalana.

Els catalans, senyores i senyors, volem líders polítics assenyats, responsables, que facin la seva feina. I crec, senyor Mas, que vostè ha demostrat en aquests dos anys que ha estat capaç d'incomplir els acords amb el Partit Socialista, com va ser l'acord d'investidura, d'incomplir els acords amb el Partit Popular –els dos acords pressupostaris–, d'incomplir també l'acord de la corporació catalana.

Vostè, senyor Mas, no és de fiar. I cregui'm que ho lamento, perquè crec que els catalans es mereixen un millor lideratge, un president que governi i un president que compleixi els acords.

Avui el Parlament donarà un missatge pèssim a Europa. Ahir alguns parlaven d'eupeisme, parlaven del missatge i de la voluntat catalana de l'eupeisme. Mentre tothom s'esforça a sumar, vostès i els seus aliats volen trencar amb Espanya. El seu pacte és un cop a la voluntat i a la necessitat d'una major integració europea. Vostè diu que vol anar a parlar a Europa, però la imatge que necessita Catalunya no és la imatge d'un pacte que ha generat incertesa, inestabilitat política, inestabilitat econòmica i que preocupa per la captació

d'inversions; un pacte amb una formació política amb un horitzó de trencament i de confrontació amb el Govern d'Espanya.

Recorda, senyor Mas, quan a Brussel·les li varen dir que, per formar part de la Unió Europea, vostè hauria de sortir de la Unió Europea, si sortia d'Espanya, i tornar a iniciar tot el tràmit per ser candidat? No recorda les paraules de Durao Barroso? Pretén seguir enganyant el poble de Catalunya amb un dret a decidir, amb una Catalunya dins de la Unió Europea, quan sap que no és possible, perquè vostè trauria els 7 milions i mig de catalans d'Espanya i també d'Europa i no hi podríem tornar a entrar.

Miri, jo respecto els qui siguin nacionalistes. Respecto que Esquerra Republicana vulgui portar Catalunya a la independència. Tenim models absolutament contraposats, econòmics, socials i, evidentment, en les antípodes en l'àmbit de la defensa de Catalunya. Però sí és una cosa veritat: Esquerra Republicana, gràcies a vostè, està aconseguint el que no va aconseguir amb el tripartit, i Esquerra Republicana està actuant d'una manera que aconseguirà que el seu mateix partit, els seus mateixos diputats i el seu mateix electorat tinguin una veritable OPA quan vostè no sigui capaç de dur a terme la consulta. Crec que és una estratègia intel·ligent, i és una estratègia en la qual vostè té un gran risc.

Senyores i senyors, crec que aquesta convocatòria, aquesta sessió del Parlament el que demana és, si escau, la confiança del president per ser investit, però crec que estem en moments molt greus de la nostra història. En moments greus en què vostè està plantejant el major desafiament que s'ha fet mai a Espanya. Vostè, senyor Mas, va assumir la seva acta de diputat jurant o prometent que compliria la Constitució i l'Estatut d'autonomia de Catalunya. Dilluns, quan sigui president, també tornarà a dir que jura o promet la Constitució

Fitxer 02_2ple2

...una Constitució que a l'article 2 estableix la sobirania nacional i la indissoluble unitat d'Espanya, i que vostè només vol trencar tot just hagi pres possessió. Aquesta és la seva lleialtat amb les lleis? Aquesta és la seva obligació de servidor públic? Incomplir les lleis que l'han fet a vostè president? Per a això sí que li serveix la Constitució.

Señoras y señores, España es también de los catalanes. Cataluña no es lo que usted plantea. Muchos catalanes, señor Mas, nos sentimos ofendidos cuando usted desprecia lo que Cataluña es. Cataluña y los catalanes hemos sido parte activa de la construcción de la actual España. Un miembro ilustre de su partido, el señor Miquel Roca, fue padre de la Constitución española, que recibió el apoyo mayoritario de los catalanes.

Usted acusa al Gobierno de España de deslealtad cuando, permítame que le diga, con respeto, pero con firmeza, usted es el primero que está actuando de manera desleal. Usted ha llegado aquí gracias a la lealtad de nuestro estado de derecho, y la democracia se construye desde la democracia. No hay derecho a decidir si no se basa en las leyes de nuestra democracia. Usted ha llegado aquí gracias a la lealtad de un Gobierno español que ha ayudado a su Gobierno con más de 11.000 millones.

Usted dice que el Gobierno del Estado no le ayuda, pero la agencia Moody's hace pocos días quería rebajar el grado de la deuda de la Generalitat por el altísimo riesgo que tenía. No lo hizo por la altísima probabilidad y el aval del Gobierno de España que están detrás del Gobierno de Cataluña.

¿Es desleal, señor Mas, decirles usted a los ayuntamientos catalanes que no les puede pagar? ¿Es desleal usted cuando les dice al Tercer Sector, a los proveedores de la sanidad, de la educación, que no les puede pagar? Ese es su discurso. Cuando el señor Mariano Rajoy no le puede pagar porque tiene la mayor deuda de la historia, casi el 100 por cien de su PIB en deuda externa, usted acusa de deslealtad al Gobierno de España, que lo único que hace es ayudarle, y sabe que no tiene dinero para cumplir sus obligaciones pero cuando usted no tiene ese dinero a usted no se le puede tachar de desleal.

Jo no parlaré del fet que vostè és deslleial amb els ajuntaments; que és deslleial amb els emprenedors que han cobrat gràcies al Pla de proveïdors del Govern d'Espanya; que és deslleial amb tots aquells que no estan cobrant ni estan tenint les seves factures pagades pel Govern de Catalunya.

Crec, senyor Mas, que vostè ha de redreçar la situació. I ha de fer-ho perquè fa pocs dies la Unió Europea rebia el Premi Nobel de la Pau pel seu procés d'integració. Vostè creu que en aquests moments en què parlem d'integració i de

món global vostè pot apostar per un dret a decidir que porti Catalunya a la independència i que porti Catalunya a la separació de la resta d'Espanya? Aquest no és el camí, senyor Mas, i vostè està en una deriva, en una fugida endavant en què no està actuant amb la racionalitat i la sensatesa, el sentit comú, el seny que necessitava.

Des del Partit Popular treballarem perquè aquest procés no vagi endavant, perquè vostè no s'emporti la convivència i la cohesió social entre tots els catalans, per garantir la unitat d'Espanya i per garantir també la integració i la permanència dels catalans a la Unió Europea.

El futur del Govern de Catalunya té un gran repte, i mentre alguns es barallen per quin és el cap de l'oposició –si és el cap que dóna suport al Govern i fa el mateix discurs amb vostè o si és el que diu que s'absté i actua de còmplice amb el major desafiament de la història posant-se de cantó i mirant cap a un altre lloc quan el que hauria de fer és actuar amb fermesa complint la llei, que espero que ho faci, el Partit Socialista Obrer Espanyol–, el Partit Popular sí que exercirà la veritable oposició. I ho farà per garantir la unitat i la pluralitat del país; ho farà per garantir les prioritats de Catalunya.

Nosaltres, al nostre partit, tenim sis objectius de legislatura. En primer lloc, el més important per garantir l'estat del benestar i per garantir les polítiques socials necessàries per la cohesió social i per la justícia social: el compliment de l'objectiu de dèficit. Vostè té dos camins, senyor Mas, per complir el dèficit. Un, el camí d'Esquerra: retallar l'Estat propi i apujar impostos per construir i gastar-se més despesa en un estat propi. O el camí del Partit Popular: retallar subvencions ideològiques, aprimar les estructures administratives, suprimir organismes inútils al mateix temps que fer una política fiscal i econòmica intel·ligent per atreure inversions i per fomentar la creació de llocs de treball.

En segon lloc, la contenció de la despesa en el marc de la consolidació fiscal en el marc europeu. Són imprescindibles les polítiques d'austeritat. Reconeixem que el deute que va deixar el Tripartit és en gran part responsable de la necessitat de la contenció d'avui. Per això nosaltres li proposem reduir 1.300 milions en subvencions en el sector públic i en transferències a empreses privades. La Cambra de Comerç catalana li diu que podria estalviar fins a 2.700 milions

aprimant el 20 per cent de les entitats públiques catalanes. Només això ja fan 4.000 milions que vostè diu que és necessari ajustar.

Amb el seu pla i amb el seu acord amb Esquerra Republicana, vostè només ha assolit un increment previsible –ja veurem si es recapta– de 1.000 milions d'ingressos en tipus impositius que graven el sector econòmic i que a més recuperen impostos com l'impost de successions. Nosaltres no li plantegem incrementar la pressió fiscal sinó reduir subvencions; retallar i aprimar el sector públic i retallar també i ajustar les transferències a empreses privades.

I li ho reitero: no solament ho diem nosaltres sinó que ho diu part de la societat civil catalana, com pot fer aquests ajustos en el marc de la despesa i no incrementant la pressió fiscal.

En tercer lloc, el Partit Popular aposta per un model de finançament. Un model de finançament singular per a Catalunya, més just, modern, que sigui solidari, que estableixi límits i que faci que els catalans no paguem més impostos que la resta de comunitats autònomes on aportem recursos, però també que garanteixi l'ordinalitat i alhora que garanteixi un límits de la solidaritat que ha d'aportar Catalunya, que no ha de ser il·limitada, sinó que ens hem d'asseure seriosament a parlar d'un nou model de finançament.

Nosaltres, senyor president, presentarem una iniciativa en aquesta cambra per portar-la al Congrés dels Diputats, perquè vostè no va voler negociar un model de finançament amb el senyor Rajoy. No ho va fer. Vostè va anar a Madrid a buscar una excusa. Una excusa per al pacte fiscal, que sabia que el senyor Rajoy li diria que no, perquè no garantia la sostenibilitat financera d'Espanya.

Però hi han altres mecanismes de finançament, altres mecanismes de finançament que no tenen perquè ser el tradicional. I el senyor Rajoy li va dir que estava disposat a escoltar i a dialogar. Vostè ho va utilitzar d'excusa per una estratègia que li ha sortit malament; ho va utilitzar de justificació per avançar eleccions, creient que seria el Messies de Catalunya, i ha estat el perdedor de les eleccions.

Jo, senyor president, li anuncio que els reclamarem, al president del Govern de la Generalitat i al president del Govern d'Espanya, un millor finançament; que crec que aquest és el camí i aquí hi ha la transversalitat del poble de Catalunya.

En quart lloc li demanem un gran pacte de tots els partits per l'ocupació. Nosaltres ja hem registrat aquesta iniciativa; nosaltres prioritzem que, per sobre d'una declaració de sobirania que vostè vol fer en el primer Ple amb el seu pacte amb Esquerra Republicana, el que fem és traslladar al poble de Catalunya que ens preocupem dels aturats; que ens preocupem dels joves que no tenen feina; que ens preocupem de les dones que estan aturades; que ens preocupem de la petita i mitjana empresa i dels autònoms que estan tancant, i que fem un gran pacte extraordinari amb un gran Ple extraordinari per l'ocupació, en el qual modifiquem laboralment, socialment i financerament moltes de les normes que vostè en dos anys no ha fet.

Li proposem una reforma substancial del Servei d'Ocupació. Volem que el Servei d'Ocupació sigui una eina útil en la recerca de l'ocupació i de la contractació per part de les empreses. Apostem per la participació públicoprivada en la gestió del Servei d'Ocupació, que garanteixi una major eficiència i eficàcia.

Proposem, en cinquè lloc, unes reformes econòmiques que vostè no ha dut a terme en aquests dos anys: impulsar una nova política industrial que garanteixi als sectors com l'agroalimentari, com el de disseny o com el d'indústries culturals o al sector d'equipament que puguin tenir un major pas cap a la internacionalització dels seus productes.

Li demanem que redueixi l'Administració pública i també que redueixi en un 25 per cent el sector públic, suprimint els consells comarcals.

L'objectiu del Partit Popular Català és aconseguir diversificar l'economia catalana, afavorint la presència de nous sectors com la tecnologia de la informació, la comunicació, els serveis professionals o les *smart cities* i altres.

Nosaltres volem que arribi el crèdit a la petita i mitjana empresa. Ahir el senyor Junqueras ens donava una classe sobre l'oferta monetària en el marc de la Unió Europea, en el cas que fóssim estat, sobre la situació dels bancs i de la Reserva Federal o del banc japonès o del Banc Central Europeu, que encara no té capacitat per supervisió i que aquest Govern implantarà. Nosaltres li demanem també que treballi per flexibilitzar els marcs de provisions del pacte de Basilea III que facin que pugui arribar l'accés al crèdit a la petita i mitjana empresa, als autònoms que són els que necessiten aquest crèdit per accedir a mantenir les seves empreses, a

garantir el circulant, a garantir inversió productiva i també a garantir l'incentiu de la demanda interna que ha caigut estrepitosament a Catalunya.

Nosaltres apostem també per la presència exterior de les empreses catalanes, i per convertir-nos en un pols espanyol al sud d'Europa en la recepció de la inversió estrangera. Apostem per reduir les aportacions a sindicats, patronals i partits polítics per donar-los a les empreses, per garantir amb bonificacions la contractació de nous treballadors. Apostem per dotar l'Institut Català de Finances de nous instruments de suport a l'empresa catalana. El que necessita també Catalunya és un pla de suport d'internacionalització de les pimes, que inclogui entre altres l'impuls de la cooperació entre empreses, sistemes d'informació de mercats, empreses potencials i àrees d'aterratge a l'exterior.

Necessitem una llei d'emprenedoria, i també necessitem en sisè lloc unes polítiques de regeneració democràtica. La primera, senyor president, que vostè compleixi les lleis. Vostè va dir aquí que seria un servidor públic, i que actuaria amb humilitat. A més de la humilitat li demano l'obediència a les lleis, a l'Estatut d'Autonomia i també a les lleis del Govern d'Espanya.

Senyor president, senyor candidat, senyor Mas, nosaltres proposarem una reducció del 30 per cent de les conselleries del seu Govern. Vostè va dir que es presentava amb el Govern dels millors. Va ser un dels governs més mediocres que hem tingut, que va incrementar en més de 10.000 milions el deute de Catalunya, en dos anys i va incrementar en més de 135.000 els aturats a Catalunya. Vostè que li deia al senyor Montilla que era un Govern que no estava fent les coses correctament, que vostè vindria a solucionar tots els problemes del Tripartit... Ha resultat que vostè, a més d'agreuja el deute, a més d'agreuja la situació dels aturats a Catalunya, ha aportat la major inestabilitat política i institucional que estem vivint els catalans.

Senyores i senyors, nosaltres creiem que Catalunya té també greus problemes en l'àmbit de les polítiques socials, i que hem d'impulsar polítiques socials. Això sí, senyor president, vam veure que vostè ahir impulsava més de vint lleis amb l'acord amb Esquerra Republicana, algunes de les quals va negar en l'anterior legislatura perquè deia que suposava increment de despesa pública. Ara ja no deu suposar increment de despesa pública. Ara deu ser extraordinari impulsar aquests plans de suport a la família, aquests plans d'atenció a la pobresa, aquests plans d'atenció a

la família, perquè ara, si es pot fer, deus ser que el senyor Mas té ara més diners dels que tenia abans. O no sé com s'ho farà, perquè quan ha d'ajustar 4.000 milions, doncs, home, és molt estrany que vostè pugui subscriure un pacte d'increment de despesa pública com el que ha subscrit sotmetent-se als postulats i els posicionaments d'Esquerra Republicana.

Senyor Mas, nosaltres volem un model educatiu que garanteixi un ensenyament trilingüe i integrador. Volem un model educatiu a Catalunya i una escola catalana en català i en castellà. Yo quiero un modelo educativo en Cataluña que luche contra el fracaso escolar pero que también garantice los derechos y la normalidad que se vive en las calles de Cataluña. Un modelo educativo en catalán y en castellano, con una sola línea, en una sola aula, sin segregar ni dividir a los alumnos catalanes. Quiero un modelo educativo en catalán, en castellano y en inglés. Un model educatiu com el que ha tingut vostè per als seus fills, o com el que tenen altres persones i altres joves a Catalunya que van a escoles privades.

Senyor president, nosaltres demanem esforços als catalans. I creiem que aquests esforços han de ser justos per sortir de la crisi, però els sacrificis estan sent molt durs, i crec, senyor president, que vostè, al signar l'acord amb Esquerra Republicana, va posar data de caducitat a aquesta legislatura. Vostè farà que aquesta legislatura finalitzi en el moment en què s'hagi proposat la data de la consulta.

Si vostè va venir aquí a dir-nos que hi havia una majoria i necessitava una majoria excepcional després de la manifestació de l'11 de setembre, què farà si no es pot dur a terme la consulta, tal com vostè ha promès i amb les expectatives que ha generat. Vostè pot garantir a aquest Parlament i als catalans i a les catalanes que seguirà la legislatura? Si es fa aquesta consulta –que no es farà perquè és il·legal, com li ha dit la vicepresidenta del Govern d'Espanya, que és un referèndum il·legal, perquè no està contemplat...

Fitxer 3

a la Constitució espanyola–, si es fes i sortís que no, què faria? O si es fes i sortís que sí, també vostè mantindria aquesta legislatura?

Aquesta legislatura que vostè ahir va reconèixer per dues vegades que seria de quatre anys..., ho ha hagut de reconèixer perquè els seus propis errors l'han fet pensar en el greu error d'avançar les eleccions anticipades al 25 de novembre. Vostè sap que aquesta legislatura i vostè mateix tenen data de caducitat. I tenen data de caducitat –seriosament– perquè vostè no ha establert les prioritats del país, que són sortir de la crisi, sinó que ha generat més inestabilitat, ha generat més preocupació, ha generat més desconfiança, quan el que necessitat Catalunya i els catalans és recuperar la confiança.

Senyors i senyores diputats, el Partit Popular volem recuperar Catalunya per als catalans. Per això ens oposarem a un govern ultranacionalista, un govern impulsat per Esquerra Republicana (*remor de veus.*); per això... Sí, sí, les paraules són el seu nom i això és el que vostès han fet, i no ho dic pas per vostès, ho dic pels que parlaven de la centralitat política i ara no estan a la centralitat política, sinó que estan al seu cantó; aquest ha sigut el seu gran èxit.

Vostè ha perdut la centralitat política i Convergència i Unió ja no és el pla de paller, ja no és la transversalitat a la societat catalana. Convergència i Unió i molts dels seus votants –vostè ho sabrà millor, segur, senyor Mas, que jo, després de les equivocacions una rere l'altra, permeti'm també que desconfiï si vostè ho sap millor–..., però els seus votants no han votat majoritàriament a favor de la independència, el poble de Catalunya no és majoritàriament independentista. I li dic una cosa: vostè està pactant amb una formació política que té només vint-i-cinc mil més vots que nosaltres, per tant, tant és la seva legitimitat com és la nostra, perquè representem a quasi mig milió de catalans i de catalanes.

Senyores i senyors diputats, volem recuperar Catalunya per als catalans; per això nosaltres votarem en contra de la investidura del candidat Mas.

Ens agradaria que els catalans se sentissin orgullosos d'un govern de la Generalitat que respectés el pluralisme, que respectés l'enorme diversitat cultural i lingüística de Catalunya, que respectés i treballés per la convivència sense dividir els catalans entre els millors que van a manifestacions o els que no van a manifestacions; que tingués les mateixes prioritats per als catalans i per a les catalanes, que són derrotar la crisi econòmic i derrotar l'atur.

Per tot això hem de votar en contra d'una investidura d'un candidat que ha estat un president irresponsable a la IX legislatura, un president que va abdicar de les seves responsabilitats en el pitjor moment, un president que ha aprofitat la crisi per apuntalar un projecte sobiranista quan saben vostès molt bé que si tinguéssim un 10 per cent d'atur o estiguéssim amb superàvit, no estaríem parlant d'un projecte independentista ni d'un projecte sobiranista.

Els catalans, senyores i senyors diputats, no estem condemnats a patir l'aliança del separatisme. Crec que podem recuperar la Catalunya de tots, la Catalunya que és forta i plural i respectuosa amb la diversitat.

Senyor Mas, no porti els catalans pel camí de la rauxa.

Vostè, ahir, va fer un oferiment a altres forces polítiques per sumar-se en aquest acord; jo li faig un altre oferiment: rectifiqui aquest acord, perquè encara està a temps, encara està a temps de rectificar, malgrat que el dia a dia d'aquest acord amb Esquerra Republicana l'obligarà a trencar aquest acord i a demanar el suport de les forces polítiques catalanes que li ofereixo com a govern de concentració des de la responsabilitat i des del compliment.

Li demano que sigui fort i li demano que s'allunyi d'aquelles aliances que ara semblen les millors però que vostè sap que no l'ajudaran en la soledat de governar.

El Partit Popular estarà compromès amb totes aquelles decisions que ajudin els catalans a millorar la seva convivència i la seva prosperitat.

En la darrera legislatura el Partit Popular va ser decisiu en la governabilitat, però en aquesta legislatura el Partit Popular torna a ser més decisiu que mai perquè vostè, senyor Mas, ha trencat els ponts de diàleg amb el Govern d'Espanya i el Govern d'Espanya seguirà compromès amb el país, seguirà compromès amb Catalunya i amb els catalans, malgrat vostè, malgrat el seu president, malgrat l'acord amb Esquerra Republicana. I per això més que mai cal que hi hagi un partit serè, moderat i situat a la centralitat (*remor de veus*)... Sí, sí, moderat, perquè nosaltres no pactem amb Esquerra Republicana ni demanem el trencament de les lleis; nosaltres treballem per treure Catalunya i Espanya de la crisi. I si tan poc moderat li sembla, senyor Mas, com és que va fer l'acord dos anys amb nosaltres i el va

signar tres? Hem perdut la moderació en tres mesos, senyor president? La devem haver perdut, (*alguns aplaudiments.*), perquè abans no la teníem?

Senyor president, no es pot estar sempre en la contradicció permanent, i vostè s'hi troba. I ho lamento, ho lamento perquè vostè pot fer el que desitgi amb vostè i amb Convergència i Unió, té tota la seva legitimitat i té tot el meu respecte, faltaria més, però em preocupa que vostè arrossegui el poble de Catalunya.

Per això li vull dir que la meva primera expressió d'aquest ferm compromís amb els catalans serà votar «no» a tot allò que vostè presenti en aquesta legislatura que sigui il·legal, que vagi en contra de les lleis. Deia Raymond Aron que el que es fa fora de la democràcia es converteix en populisme; això l'hauria de fer reflexionar.

Senyor president, vostè presenta un programa de Govern que té com a objectiu separar Catalunya de la resta d'Espanya, fer una consulta il·legal, crear estructures d'Estat en matèria de seguretat social quan no pot pagar pensions, en matèria de justícia, quan els treballadors de la justícia depenen de l'organització i del poder judicial espanyols, en crear una hisenda pròpia, quan no té vostè ni capacitat executiva per recaptar els mateixos tributs propis, és que haurien de saber els catalans que fins i tot les multes de trànsit d'aquest país les ha de recaptar en via executiva el Govern d'Espanya perquè vostès en tots aquests anys no han estat capaços de fer una administració tributària executiva. I està venent al poble de Catalunya que farà una hisenda pròpia quan no és capaç ni de recaptar les multes en via executiva? Miri, senyor Mas, les paraules queden molt boniques en els papers, però, després, són molt complicades i molt costoses, si és que vostè les fa. I jo li vull dir una cosa...

La presidenta

Senyora diputada, ha d'anar acabant, eh?

Alícia Sánchez-Camacho i Pérez

Em queda una frase, senyora presidenta. No votaré i no votaran els nostres dinou diputats a favor de vostè; no hi votarem perquè no volem que vostè sigui el nostre president de la mà d'Esquerra, no volem que ho faci en nom dels 471.000 catalans que m'han votat, no ho volem en nom del Partit Popular i no vull que vostè sigui el president de la mà d'Esquerra en el meu nom.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments en un sector de l'hemicicle.)

La presidenta

Té la paraula, per respondre, el molt honorable senyor Artur Mas.

El candidat a la presidència de la Generalitat (Artur Mas i Gavarró)

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats. Senyora Sánchez-Camacho. Res de nou a l'horitzó, quan comença una legislatura, perquè, si no ho recordo malament, vostès, fa dos anys enrere, també varen votar que no. Ara vénen aquí presumint que votaran que no per no sé quantes històries i resulta que posem una mica la moviola, ens en anem dos anys enrere, i vostès què varen fer? Varen votar que no. Per tant, estem exactament en el mateix punt. I fa dos anys enrere, senyora Sánchez-Camacho, no hi havia ni dret a decidir ni hi havia consulta, hi havia pacte fiscal i no hi havia acord amb Esquerra Republicana, i vostès varen votar que no. Per tant, tot això és un bla bla bla; a vostès els interessa votar que no, s'inventen qualsevol excusa per poder-ho fer (*remor de veus*)... Nosaltres hem escoltat la senyora Sánchez-Camacho amb un gran respecte...

La presidenta

Senyors diputats...

El candidat a la presidència de la Generalitat

...malgrat que hi ha coses de la seva intervenció que no ens han agradat gens.

La presidenta

Senyors diputats i senyores diputades, demano respecte a la persona que ara parla.

El candidat a la presidència de la Generalitat

Moltes gràcies, senyora presidenta. Per tant, vostès ja tenen escrit en el guió que votaran que no; ens sembla molt bé, no passa re, nosaltres no els criticarem que votin que no, però ja ho varen fer fa dos anys enrere.

Facin-se una pregunta, senyora Sánchez-Camacho. Com pot ser que vostès, de tots els partits tradicionals d'aquesta cambra, d'aquest parlament, després de més

de trenta anys, hagin sigut l'únic que mai ha estat al Govern? Com pot ser? Ara han aparegut alguns partits nous, des de fa pocs anys; però, dels tradicionals, l'únic partit que no ha estat mai al Govern de Catalunya ha sigut el Partit Popular, i això evidentment deu ser culpa de tots els catalans. Però algun símptoma hi deu haver si després de trenta anys vostès són els únics que no han passat pel Govern, alguna autoanàlisi vostès haurien de fer, alguna mica, diguem-ne, d'aproximació a la realitat que vostès representen haurien de fer perquè, en circumstàncies normals, després de trenta i escaig d'anys i d'haver-hi passat tots, vostès segueixen sent els únics que no han passat pel Govern, i això és molt simptomàtic, senyora Sánchez-Camacho.

Ara, això sí, vostès vénen aquí, ens parlen en nom de la veritat absoluta i resulta que tots els demés, doncs, hem de seguir simplement els seus postulats.

I ara anem aquí a la valoració del resultat electoral.

Vostè presenta el nostre resultat com un gran fracàs i el seu resultat com un gran èxit. Vostè tenen dinou diputats i nosaltres, cinquanta; és una mesura bastant lògica de presentar els èxits i els fracassos. Vostès no han passat mai de vint diputats en aquest parlament, mai, i nosaltres no hem baixat mai de quaranta-dos; per tant, com a mínim, sempre hem sigut el doble que vostès i moltes vegades el triple, i ara resulta que el fracàs és nostre, que a nosaltres ens interpreta pitjor al societat catalana que no pas a vostès. Curiosa manera de llegir les sumes i les restes.

Si del que es tracta és de jutjar això en funció de qui perd uns quants diputats i qui en guanya uns altres, senyora Sánchez-Camacho, hi ha partits que han tingut un èxit monumental comparat amb el que ha tingut vostè, per exemple, Ciutadans, que ha multiplicat per tres. Vostès es queden petits, en aquest sentit, al costat de Ciutadans. Ara, jo, com que sí que sé sumar i restar, entenc que vostès segueixen tenint dinou diputats i Ciutadans en tenen nou, però ells han crescut molt més que vostès; per tant, han tingut un èxit espectacularment més gran que vostès – espectacularment més gran que vostès–, si ho hem de mesurar d'aquesta manera.

I n'hi ha uns altres que encara n'han tingut més d'èxit, perquè han tingut un creixement infinit, han passat de zero a tres, i això és un creixement infinit, encara

que només en tinguin tres, però és així. Si vostè s'ho mira des d'aquest punt de vista, doncs, miri, hi ha moltes maneres de fixar-se en les sumes i les restes.

Però hi ha una cosa, senyora Sánchez-Camacho, que no es pot discutir, i és que hi ha unes majories en aquesta cambra després d'unes votacions amb uns programes molt clars –amb uns programes molt clars. Vostè el que no pot dir és que la gent ha votat d'una manera i que ha fracassat un determinat projecte. Nosaltres partit de Govern, com gairebé tots els partits que estan en els governs i es veuen obligats a fer les polítiques que estan fent, hem perdut un cert suport electoral, no gaire, per cert.

Miri, li posaré un exemple. Hem perdut menys suport electoral que el senyor Feijóo a Galícia en número de vots. Perdonin, Galícia té menys població que Catalunya, menys cens electoral i el Govern del senyor Feijóo, que té majoria absoluta (*remor de veus.*), perquè el Parlament gallec està compost com està compost, però mirin en número de vots –mirin en número de vots–, el senyor Feijóo ha perdut més de cent cinquanta mil vots, amb molta menys gent a Galícia, i nosaltres aquí no hem arribat a perdre'n vuitanta-cinc mil. I Galícia estava en una posició objectivament millor que no pas la que estava Catalunya quan nosaltres ens vàrem posar en el Govern.

Per tant, atenció com llegeixen els resultats electorals, perquè tenen moltes lectures. El que passa és que n'hi ha una que és molt clara, hi ha una majoria de projecte, els agradi a vostès o no els agradi tant. I aquesta majoria de projecte, a més a més, senyora Sánchez-Camacho, s'ha fet en unes eleccions amb uns programes molt clars per part de vostès i per part dels altres. I les sumes són les sumes i aquestes, senyora Sánchez-Camacho, en democràcia no es poden discutir. I si el projecte era dret a decidir, comenci a sumar, perquè vostè està en una minoria total en aquest parlament. Si una de les coses que estaven sota consulta era el dret a decidir per part del poble de Catalunya, li ho torno a dir, el resultat ha estat claríssim; segons com ho sumin –ja li ho vaig dir ahir–, gairebé quatre cinquenes parts d'aquest parlament –gairebé quatre cinquenes parts– estan a favor del dret a decidir, i si no ho vol sumar amb tota aquesta contundència i exactitud, gairebé dos terços. I això, senyora Sánchez-Camacho, independentment del resultat de cadascú, no es pot discutir, és el mandat del poble de Catalunya. I la pregunta que nosaltres ens fem, aleshores, és si vostès compliran o no aquest

mandat del poble de Catalunya; ja ens ha dit que no –ja ens ha dit que no. Primer, ens ha criticat un pacte amb Esquerra Republicana de Catalunya com si fos un pacte contra Catalunya, que no acabo d'entendre el perquè, perquè, home, és molt agosarat presentar els pactes després d'unes eleccions, amb uns vots a diferents partits, com pactes contra

Fitxer 4

...d'un determinat país, quan és el país el que ha votat. O és que han votat gent de fora de Catalunya, en aquest cas? Han votat els ciutadans de Catalunya. Qualsevol pacte que es faci en aquesta cambra no serà en contra dels ciutadans de Catalunya, si a més a més tenim majoria absoluta, després d'una coalició o d'un acord de govern d'aquestes característiques. Em sembla sincerament molt agosarat.

Però després deixi'm dir-li una altra cosa. Vostè, en la gran majoria del seu discurs, ens parla del tema de la separació, del dret a decidir, de la consulta –gairebé ha emprat tot el temps per comentar això, cosa curiosa, perquè diu que això a vostè no li preocupà–, però sobretot ens diu una altra cosa, sobretot ens diu que aquesta consulta no es podrà fer.

És a dir –fixin-se en el fil de l'argument–: el poble de Catalunya, no fa ni un mes encara, vota de manera contundent i molt majoritària a favor de fer una consulta, a favor del dret a decidir. I la senyora Sánchez-Camacho i el Partit Popular, en nom de la sagrada veritat i de no sé què més sagrat, ens diuen: «Però això no es farà.» I jo em pregunto: i qui són vostès per impedir-ho? Qui són vostès per impedir que la voluntat majoritària del poble de Catalunya hagi de ser silenciada? Qui són vostès per negar aquesta voluntat del poble, majoritària, de Catalunya, quan es presenten en unes eleccions i resulta que són la quarta formació política en aquest Parlament? Vostè no pot pujar aquí i dir que la consulta no es farà; que és el que ha dit: «La consulta no es podrà fer.» És a dir, vostès ja han decidit que la consulta no es podrà fer.

És exactament el mateix que va passar amb el pacte fiscal, senyora Sánchez-Camacho, per molt que vostè digui. Vostès ja havien decidit que el pacte fiscal no existiria. Ja ho havien decidit. Vostès ho decideixen tot, i independentment de si la

majoria del poble de Catalunya va per un altre costat que no és el seu; que ha estat justament el cas. Ara, vostès a això oïdes sordes. És igual el que digui el poble de Catalunya, vostès ja han pres una decisió i utilitzaran tot el seu poder per impedir la veu del poble de Catalunya. I tot el seu poder és, evidentment, carregar-s'ho tot, si poden. Però hi ha una cosa –i cito les seves darreres paraules– que se'n diu democràcia. I vostès haurien de ser una mica més sensibles a aquesta veu majoritària del poble de Catalunya. I no ho ha sigut, avui. Ha perdut una gran oportunitat per fer un gest una mica més amable que aquest gest tradicional tan dur del Partit Popular.

Vostè ens critica molt determinats pactes en aquest moment, però li vull recordar que nosaltres, efectivament, amb vostès també hem fet acords, i li asseguro que fer acords amb vostès, tal com vostès han actuat amb relació a Catalunya durant molts anys, no era cosa fàcil. Critica acords amb partits que nosaltres hem criticat, però també els hem criticat a vostès. I m'estalvio exemples concrets per no posar més tensió a aquesta sessió i a aquesta rèplica. Però els hi podria donar. I els hi podria donar no molt històrics, sinó bastant recents, de la darrera dècada.

Bé, aleshores, crec que vostè ens demostra..., amb aquest menyspreu total a la voluntat popular de Catalunya expressada a les urnes. Aniria bé que vostès busquessin camins per poder fer aquesta consulta. Senyora Sánchez-Camacho, és el que fan els països democràtics del món. Quan els països d'autèntica vocació democràtica en el món es troben amb situacions així, permeten les consultes. L'ha permès el Canadà respecte al Quebec, i el permetrà el Regne Unit respecte a Escòcia. I Espanya, en canvi, apareix com un país en el món que nega el dret a decidir, cosa que és absolutament impresentable, si vostè em permet dir-ho això –absolutament impresentable.

I no em vinguin amb constitucions i amb tot això, per una raó molt senzilla: perquè vostès saben perfectament... (*Remor de veus.*) No, no, perdonin, ara els ho diré. Vostès saben perfectament que les constitucions, si cal, es canvien i sempre s'interpreten. Tant s'interpreten, que l'actual Constitució espanyola permetrà ara els matrimonis gais, quan resulta que la mateixa Constitució ho nega taxativament. I la interpretació que en fa el Tribunal Constitucional, perquè ell mateix diu que amb el pas del temps, evidentment, les coses es poden interpretar de manera diferent

sense haver d'alterar els principis, això mateix que diuen, en això podrien també aplicar altres criteris.

Hi ha juristes de molt prestigi a nivell espanyol que ja els han indicat el camí; el senyor Rubio Llorente, expresident del Consell d'Estat espanyol, que els ha dit: «Senyores i senyors del Govern espanyol, del Parlament espanyol, etcètera, modifiquin la Llei de referèndums perquè el poble de Catalunya es pugui expressar.» I això no ho diu el president de la Generalitat, ho diu un expresident del Consell d'Estat amb molta solvència jurídica. Perquè estant en contra de la independència, i estant en contra, com ho està, del tema de l'estat propi..., però el que diu és: «No es pot silenciar la veu d'un poble que vol parlar», senyora Sánchez-Camacho. I això és el que vostès volen fer: silenciar la veu d'un poble que vol parlar i que ha parlat recentment a les urnes a favor de poder decidir. I això, senyora Sánchez-Camacho, no s'ho poden carregar simplement amb quatre frases construïdes com les ha construïdes vostè.

Tant es poden modificar les coses, senyores i senyors diputats, que no fa gaire, mesos enrere, el Partit Popular i el Partit Socialista van modificar tota una Constitució espanyola. I saben per ordre de qui? De la senyora Merkel, senyora Sánchez-Camacho. La senyora Merkel es va presentar a Europa, va cridar el senyor Zapatero en aquell moment, el senyor Zapatero va cridar el senyor Rajoy, i els va dir: «Heu de modificar la Constitució espanyola per posar-hi el dèficit zero.» I el senyor Zapatero i el senyor Rajoy van dir: «A les seves ordres.» I van modificar la Constitució espanyola –imaginin-s'ho– amb molt poques setmanes. Ara resulta que es pot modificar la Constitució espanyola, perquè ho ordena la senyora Merkel per raons comptables, i no es pot modificar algun dia la Constitució espanyola, o interpretar-la, perquè un poble com el català es pugui expressar a les urnes amb un dret a decidir i amb una consulta? Es pot modificar perquè ho diu la senyora Merkel, però no perquè ho demana el poble de Catalunya. Curiosa manera de tractar el poble de Catalunya per part d'Espanya –curiosa manera.

Això em recorda aquelles expressions que hem sentit aquests darrers anys respecte a determinades operacions que es feien en el món econòmic quan es deia: «Antes alemana que catalana.» M'entenen? Hi ha gent –i precisament del seu partit– que quan s'han de fer determinades coses a Espanya, prefereixen que determinades empreses se'n vagin a Alemanya o a Itàlia en els seus centres de

decisió, abans que estiguin a Catalunya o a Barcelona. (*Remor de veus.*) I aquesta és la seva història, i aquesta és la seva sensibilitat.

Bé, aleshores, vostè ens diu i ens fa discursos sobre com s'organitza la Unió Europea i com es fan les coses a nivell europeu, sobre si les separacions, les no-separacions, etcètera. L'any que ve, senyora Sánchez-Camacho, vostè veurà com un altre país petit s'integra a la Unió Europea: Croàcia. Serà el número vint-i-vuit. I si realment el tema és que això dels estats ja no té importància, com vostè diu, que del que es tracta és de no integrar-los més perquè el projecte de la Unió Europea, si ho he interpretat bé, és de créixer, etcètera, si del que es tracta és d'això, jo em pregunto una cosa: per què no suprimeixen l'Estat espanyol?

Si els estats tenen aquesta importància que vostè diu, si del que es tracta és de no separar, què hi pinta l'Estat espanyol en tot això? Perquè, miri, una manera de no separar seria eliminar l'Estat espanyol, i aleshores acabarien tenint, un dia, un estat europeu. És una manera de no separar. Però vostès això no ho deuen defensar. El dia que vostès proposin que no hi hagi Estat espanyol, jo també contemplaré la possibilitat que Catalunya no hagi de tenir un estat.

Però el que no entenc és una cosa: per què hi pot haver un estat espanyol i Catalunya no pot aspirar a tenir un estat. Per què? Perquè uns són els bons i els altres no? Perquè uns són els tradicionals i els altres no? O és un problema que les voluntats populars vagin en una línia o vagin en una altra? I això, senyora Sánchez-Camacho, és el que vostès sovint ignoren.

Un parell de coses finals, al fil d'altres coses que vostè ha comentat i que no són sobre consultes, dret a decidir, Unió europea, etcètera.

Ens fa un discurs sobre determinades prioritats. Per exemple: grans pactes, senyora Sánchez-Camacho, sobre ocupació i sobre administració local. Quantes corporacions municipals s'han eliminat a Espanya en aquests darrers dos anys, o en el darrer any? Quantes diputacions s'han eliminat? Quants ens de l'Estat central s'han eliminat? Quantes ambaixades s'han tancat? Molt poquetes. (*Remor de veus.*) Molt poquetes, ja li ho dic. Però faci'm la llista dels ajuntaments, de les diputacions, de *las mancomunidades*, etcètera, que s'han eliminat a Espanya.

Gran pacte sobre l'ocupació. Permeti'm que n'hi proposi un, de pacte: paguin els 191 milions d'euros que avui, dia 21 de desembre, encara no han pagat, per a una

cosa que se'n diuen «polítiques actives d'ocupació». Vostès s'imaginin un estat, que té el 25 per cent d'atur, com és l'Estat espanyol, que el dia 21 de desembre, a deu dies d'acabar-se l'any, encara no han pagat els diners per a una cosa que se'n diuen «polítiques actives d'ocupació», que són aquelles polítiques que serveixen per formar a la gent per poder tornar a tenir feina? Vint-i-u de desembre, senyora Sánchez-Camacho. Fa mesos que reclamem això. El govern de la Generalitat va treure les convocatòries per a la formació dels aturats, però encara avui no sap si podrà pagar o no, perquè el Govern espanyol, que en boca de vostè..., o el Partit Popular, que en boca de vostè, doncs, ens proposen pactes sobre l'ocupació, etcètera, avui encara –avui encara– no han pagat 191 milions d'euros a Catalunya, que, per cert, li diré que és un 57 per cent menys del que es pagava el 2011. És a dir, gran pacte per a l'ocupació, proposat pel Partit Popular... Vostès arriben al Govern, disminueixen les polítiques actives d'ocupació un 57 per cent, i a més a més no paguen. I ara ens proposen pactes per a l'ocupació. A mi em sembla que les coses les veuen una mica esbiaixades.

El model de finançament. Vostè ho ha dit molt clarament. Vostè ha dit: «Vostè va anar a la Moncloa a veure el senyor Rajoy, i ja sabia que li dirien que no.» Fantàstic. És a dir, vostè està explicant al poble de Catalunya que vostès ja sabien que el president Rajoy em diria que no. Aleshores, la pregunta és: Què hi vaig anar a fer? (*Remor de veus.*) Exacte, ara els explicaré el que hi vaig anar a fer. Ara els ho explicaré, perquè vostè també s'ha equivocat en una altra cosa. Posats a equivocar-se, s'ha equivocat en una altra cosa, probablement perquè no hi era i parla d'oïdes. Els sorprendrà, segurament, el que els diré.

Vaig anar a veure el senyor Rajoy i li vaig dir que entenia perfectament que jo en aquell moment no li podia demanar diners. Vostè ha dit: «El senyor Rajoy li va dir que no perquè ara no li podia donar diners.» Doncs, s'equivoca, senyora Sánchez-Camacho, li vaig dir al senyor Rajoy: «Entenc perfectament que jo no et puc demanar diners en aquest moment que només hi ha deutes, però et demano una altra cosa que no costa diners. U, que Catalunya surti del sistema comú de finançament del "café para todos"» –això no costa diners, és un tema jurídic– «Dos, que se'ns traspassi l'Agència Tributària» –no costa diners. No costa ni un euro– «Tres, que aquest Parlament de Catalunya tingui més capacitat per modificar els impostos.» Res d'això costava ni un euro. Sap què em va dir el

senyor Rajoy? Em va dir –fixi-s’hi, és curiosa aquesta resposta–: «Hubiera entendido» –ho dic en castellà perquè ell m’ho va dir en castellà– «que me hubieras pedido dinero –hubiera entendido que me hubieras pedido dinero–, però lo que me pides, que es la Agencia Tributaria, ni hablar.» I no hi afegeixo l’últim comentari perquè no vull fer més mal del que cal. (*Remor de veus.*) Així de clar – així de clar. M’entenen? Perquè podria fer un comentari encara, addicional, sobre una cosa que em va dir. (*Veus de fons.*) Sí, sí, sí, senyora Sánchez-Camacho. Sí, perquè jo hi era i vostè no.

Per tant, conclusió... (*Remor de veus.*) Conclusió, senyora Sánchez-Camacho – conclusió–: No hi vaig anar a demanar diners. I li diré una altra cosa: vaig anar a aquella negociació, que havia de ser una negociació i no ho va ser perquè el senyor Rajoy va tancar la porta, amb un acord amb Esquerra Republicana i Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, on sabíem que havíem de posar l’accent –havíem de posar l’accent– no en els diners a curt termini, sinó en allò que significava estructures d’estat i de decisió per a Catalunya, perquè els diners ja vindrien quan hi hagués la recuperació econòmica i el canvi de model de finançament.

Sento decebre-la, però el motiu no van ser els diners, el motiu va ser que el senyor Rajoy i el Partit Popular no tenien ni tenen cap ganes de resoldre re amb relació al finançament de Catalunya.

I darrera cosa. Vostès em diuen que s’ha de complir les lleis, etcètera. Jo hi estic totalment d’acord: s’han de complir les lleis. Però vostès m’admetran una cosa: que les lleis poden canviar i les lleis es poden interpretar. O no? això deu ser així, no? Per tant, jo els demano una cosa: deixin de posar les...

Fitxer 5

...lleis i la Constitució com una paret infranquejable perquè el poble de Catalunya pugui avançar en els seus anhels col·lectius. Això ho poden fer –això ho poden fer–, no volen però ho poden fer. Vostès poden criticar moltes coses, poden estar en contra que Catalunya tingui un estat, això és absolutament legítim, poden combatre els projectes que portin que Catalunya tingui un estat, també és absolutament legítim, però el que ja no és legítim, perquè ja no és en el fons

democràtic, és que quan un poble s'expressa a les urnes d'una manera clara i rotunda i demana poder decidir el seu futur, vostès en lloc de facilitar aquest camí des d'un punt de vista legal ens presentin ja al principi de la legislatura les lleis i la Constitució com una paret absolutament infranquejable. Repensin-se aquesta actitud, senyora Sánchez-Camacho, repensin-se aquesta actitud, perquè hi ha hagut un vot molt clar, molt majoritari, molt definit, molt contundent a favor que hi hagi aquesta consulta; vostès han de llegir el resultat electoral també en aquesta línia. I jo els demano que s'ho repensin, que trobin els camins legals, que nosaltres és el que volem fer, negociar amb el Govern espanyol, per trobar els camins legals, els millors possibles perquè Catalunya lliurement pugui fer aquesta consulta, lliurement pugui decidir el seu futur i que cadascú en aquell moment defensi el seu projecte, com es fa en democràcia i que cadascú després del resultat acati el resultat.

I em sembla que el problema que tenen vostès avui, senyora Sánchez-Camacho, és que el resultat d'aquestes darreres eleccions vostès no estan disposats a acatar-lo; no estan disposats a escoltar la veu del poble de Catalunya que ha demanat una consulta i ha demanat decidir el seu futur entre altre coses. Si en fessin una bona lectura, arribarien a la conclusió que el que vostès han de fer és, en lloc de posar sempre impediments, en lloc de posar les lleis com una barrera infranquejable, haurien de facilitar camins perquè al final el poble de Catalunya pugui ser consultat en una consulta específica sobre el seu futur.

Moltes gràcies.

La presidenta

Té la paraula per a la rèplica l'excel·lentíssima senyora Alícia Sánchez-Camacho.

Alícia Sánchez-Camacho i Pérez

Senyores i senyors diputats. Senyor Mas, vostè ha començat la rèplica dient «res de nou a l'horitzó» en relació al nostre vot a la seva investidura. I és ben cert i és veritat que nosaltres vàrem votar que no a la seva investidura a la novena legislatura i ho tornarem a fer ara. Ho vam fer per primera vegada quan jo vaig assolir per primera vegada la presidència del Grup Parlamentari del Partit Popular pel discurs d'investidura que vostè va fer. per això li reitero això de «res nou a

l'horitzó», perquè vostè, senyor Mas, segueix equivocant-se i segueix error «tras» error.

Vostè diu «vostès segueixen votant que no», que és el mateix que vàrem fer, i no hi havia això del dret a decidir, no hi havia el pacte amb Esquerra, les veritats a mitges, senyor Mas, segueixen sent mentides; no sé a casa seva, però a casa meva m'ho han ensenyat així, i segueixen sent mentides. I jo, quan vostè va presentar el vuitè punt de la seva intervenció, que deu ser que vostè ni se'n recorda, li vaig dir: «Estava a punt d'abstenir-me perquè coincidia en qüestions del model econòmic i social i en les prioritats del país, i votaré en contra perquè vostè porta Catalunya a una transició nacional.» I li vaig preguntar: «Vol dir si això és anar cap a la independència?» I vostè em va dir: «Transició nacional a crear estructures d'estat.» Busqui, si us plau, les seves pròpies paraules al butlletí d'aquesta cambra i no vingui dient coses que no són perquè les ha dit vostè mateix i perquè jo vaig votar en contra per aquesta mateixa raó. Aquesta transició nacional és la que vostè ha desenvolupat després en el seu programa electoral i és la que els ha portat a dir això del dret a decidir.

Miri, jo no sé si sortint als carrers de Catalunya, vostè que parla amb aturats, amb joves, amb petits empresaris, li parlen tots els dret a decidir, a mi me'n parlen cada dia, eh?, és una preocupació global, és una preocupació de país, jo surto arreu i em parlen del dret a decidir, només em parlen d'això. Llavors, clar, entenc que la seva prioritat d'aquesta legislatura sigui el dret a decidir. Siguem seriosos, senyor president, aquesta cambra ha de traslladar els problemes reals dels catalans i no ha d'estar allunyada i donant l'esquena al que diuen els catalans, i els catalans estan preocupats per sortir de la crisi, per crear ocupació, per arribar a fi de mes, per viure dignament i no pas pel seu dret a decidir; que després en parlarem, després en parlarem una llarga estona de les seves majories i del dret a decidir, no pateixi, que ho farem a més amb tranquil·litat, perquè vostè parlava ahir que no hi hagués violència ni física, ni verbal. Home, jo l'he vist una mica esverat –una mica esverat–, senyor president, l'he vist una mica esverat perquè, és clar, parlar-me de menyspreu i parlar-me de segons quines altres coses, quan jo legítimament represento el poble de Catalunya, mig milió de catalans i tinc el dret legítim d'interpretar Catalunya, el país, com consideri adient, i no puc acceptar que vostè digui que menystinc res, crec que forma part d'aquesta seva violència verbal que

s'ha animat una mica més en aquesta segona intervenció, fins i tot amb coses que diu que no diria i que jo diré amb relació a l'Agència Tributària.

Vostè ha dit: «No hem estat mai a govern.» Miri, per estar a governs sense pena ni glòria, més val no estar-hi, ja li dic..., (*aplaudiments en un sector de l'hemicicle*) més val no estar-hi, per estar sense pena ni glòria, més val no estar-hi. I després li dic una cosa, senyor president, des de l'oposició constructiva es fa molt i s'ajuda el país i nosaltres ho hem fet en aquests dos anys, malgrat vostès no ho reconeixin, però sí ho reconeix la gent al carrer; ho hem fet i ho seguirem fent, aquesta oposició constructiva, malgrat els seus errors dia rere dia, la seva manca d'interpretació política i la seva manca d'estratègia.

Vostè diu: «Curiosa manera de llegir els resultats electorals.» Jo, de veritat, president, és per fer-li un monument, eh?, li dic col·loquialment parlant, perquè perdre dotze diputats i venir aquí més cofoi i més content ara que en té cinquanta que quan en tenia seixanta-dos no ho he vist a ningú, senyor president, només li he vist a vostè (*aplaudiments en un sector de l'hemicicle*), només li he vist a vostè, haig de dir-li, només. J, que em digui que nosaltres no llegim el resultat de les eleccions quan vostè perd dotze escons, miri, de veritat, m'agradaria, si algun moment em passa, reaccionar de la mateixa manera la nit electoral i reaccionar de la mateixa manera després, i seguir tan content com ho està vostè.

Em posa l'exemple del senyor Feijóo, si m'hagués escoltat, que suposo que la nit electoral deuria tenir prou problemes i no pas escoltar altres grups i especialment el Partit Popular, jo mateixa ho vaig dir, jo mateixa vaig dir a més que en situació gravíssima i de desgast d'un partit que és partit de govern a Espanya i que està prenent decisions molt difícils, el Partit Popular a diferència del senyor Feijóo vàrem guanyar cent mil vots, quan ells en van perdre cent mil. Però la Llei d'Hondt els va donar tres escons més i a mi la Llei d'Hondt me'n va donar un. Però, miri, senyor president, ja li agradaria, ja li agradaria a vostè tenir la majoria absoluta del senyor Feijóo, malgrat hagi perdut els 150.000 vots. Per tant, un exemple molt poc adient; senyor president, vostè no està gaire encertat amb els exemples ni amb les consideracions.

Em diu: «Atenció com es llegeixen els resultats electorals.» Hem tingut tota l'atenció, a com es llegeixen també els resultats. Miri, avui ens acompanya el senyor Montilla. El senyor Montilla crec que va perdre uns catorze escons, vostè

n'ha perdut dotze, el senyor Montilla va dimitir aquella mateixa nit electoral, és ben cert que no podia formar govern, però va dimitir; i vostè n'ha perdut dotze, no gaire més de diferència, no gaire més. Així es llegeixen les lectures i així es llegeixen unes altres. Li dic la nostra manera de llegir-les, no sé la seva, la nostra manera de llegir-les. (*Aplaudiments en un sector de l'hemicicle.*)

Miri, em parla vostè que estic molt preocupada –molt preocupada– i que em preocupa molt o que li preocupa a vostè que nosaltres hàgim dit que no es pot fer la consulta i el referèndum. Miri, a mi em preocupa que vostè pugui a aquest faristol a dir que es podran fer iniciatives legislatives al marge de la llei o vulnerant la llei. Vostè parla de les majories d'aquesta cambra, li agrada molt parlar de les majories d'aquesta cambra i jo respecto les majories d'aquesta cambra. Respecta vostè les majories d'altra cambra? Per què no se'n va anar vostè o no se'n va vostè a modificar la Constitució i a modificar l'article corresponent al referèndum que tenen dret tots els espanyols per poder fer un referèndum a Catalunya si és que es modifica la Constitució? Sap per què no ho fa? Perquè no té les majories, només li agraden les majories que li interessin, no la democràcia, perquè allà no té majories i hauria de respectar les que té aquí però també les que té allà. I no té ni el coratge d'anar-hi i presentar-ho, em vol donar a mi exemples de majories aquí, però vostè actua de manera covarda no presentant-se on correspon i no està la legitimitat legislativa per modificar els textos que corresponen, perquè vostè sap que no té aquestes majories.

Em parla del pacte fiscal i em parla i em diu que nosaltres li hem dit que no hi hauria pacte fiscal. Sap les seves paraules del dia 23 d'abril de l'any passat? Si vol li recordo, com no se'n recorda de les del debat d'investidura, li recordo les seves paraules. Vostè va dir: «No cal que anem a veure el senyor Mariano Rajoy, avançaré eleccions perquè el senyor Rajoy em dirà que no al pacte fiscal.» Ho deia vostè el 23 d'abril de l'any passat, no ho deia jo, i faltava molt de temps per la seva reunió, la seva reunió es va produir al setembre.

Senyor Mas, vostè no pot dir perquè és veritablement fals, ni en públic, ni en privat, que nosaltres no hem estat disposats a millora el model de finançament, perquè hem tingut converses amb vostè, moltes, a la Casa dels Canonges, perquè se n'assabenti també el senyor Navarro, moltes, a la Casa dels Canonges, i en aquestes reunions, senyor Mas, nosaltres parlàvem d'una millora del model de

finançament, d'una millora del model de finançament que en el marc de la LOFCA establís un model del finançament singular i propi per a Catalunya en el qual hi hagués una singularitat dins aquest marc comú. I, quan el senyor Rajoy li diu que està disposat a parlar, com no és del seu pacte, com no és parlar del que vostè vol, a vostè no li interessa. Vostè no vol negociar, ni dialogar, vostè que es presenta com el gran «adalid» de la negociació i del diàleg no ho és pas, vostè el que vol són adhesions, perquè jo el pacte fiscal que vostè va aprovar aquí no vam ser capaços que acceptés cap de les propostes que li vam fer. És més, vostè ni se'n va assabentar perquè l'altre dia en el debat de la Diputació Permanent, quan li vaig parlar del model de finançament del Partit Popular que havíem votat aquí, vostè ni el coneixia. No m'estranya que no ho faci, perquè no posa gaire atenció a escoltar aquest debat d'investidura, com que ja ve investit pel diputat d'Esquerra Republicana, no li interessin els altres i menysté aquesta cambra. Però li diré, no m'estranya que no se n'assabenti vostè, senyor Mas, perquè no escolta ni té capacitat de diàleg. Vostè no ha volgut dialogar el pacte fiscal o una millora del model de finançament amb altres formacions polítiques, inclosa la meva o incloses altres negociacions.

I li dic, no es negocia en dues hores, vostè té l'oportunitat de negociar una millora del model de finançament substancial i singular per a Catalunya i, si no ho fa, vostè estarà actuant en contra dels interessos de Catalunya. Si segueix culpant el senyor Rajoy i segueix culpant els altres que no li donen el que vostè vol, intenti negociar, intenti tindre generositat, intenti anar a una millora del model de finançament que no sigui la seva però que sigui substancialment millor de la que tenim ara.

Vostè diu: «El senyor Rajoy em va dir que no i a més em va dir que l'Agència Tributària...» Vol que li digui jo el que li va dir, que diu que en aquests moments no es pot dir? Es pot dir tot. L'Agència Tributària espanyola funciona –funciona–, sí, perquè ho va dir vostè. I públicament ho va dir vostè, no cal trencar-la ni separar-la perquè funciona, ho ha dit vostè, o sigui que llegeixi també el que diu perquè li hem escoltat a vostè. I, a més, és que és així, funciona.

Al senyor Rajoy jo no li dit que vostè li anés a demanar diners, ja ho sabíem que no hi havia diners malgrat li han donat 11.600 milions d'euros per Catalunya, nosaltres anàvem a millorar, proposar una millor del model de finançament. Per tant, no vingui a enganyar aquí dient que el que nosaltres li demanem és que reclamés

diners, perquè sabem que no hi havia diners. El que li reclamàvem era que negociés de veritat, en profunditat, una millora del model de finançament. I, malgrat vostè no ho ha fet, nosaltres presentarem a aquesta cambra una sol·licitud al Congrés dels Diputats per modificar la LOFCA, per establir un model de finançament singular i propi que faci que els catalans tinguin una solidaritat limitada i que faci que no hagin de pagar més impostos que altres, que garanteixi els principis d'ordinalitat. Espero que vostè la pugui votar, perquè llavors serà només o el que vostè vol o, si no és el que vostè vol, no es pot votar, quan suposaria una millora substancial no dins del model actual.

Em parla vostè d'Europa i de la Unió Europea, i diu que nosaltres li hem dit no sé què dels països petits. Això va parlar-ho vostè ahir, jo no he anomenat ni països petits, ni grans –ni països petits, ni grans–, que li puc dir ara, eh?, li puc dir ara. Els països petits tenen molt menys pes que els països grans, però n'hi ha molts de països petits i Croàcia també n'estaria.

Vostè em parla que jo parlava de supressió d'estats. No, jo li parlava d'un món globalitzat i integrat que no es construeix des de la separació, que no es construeix des de la divisió, sinó que és un procés d'integració permanent.

Vostè em parla dels països que s'han annexionat, ha oblidat després que són els que països de l'est i que...

Fitxer 6

...que no tenen la mateixa realitat que hem tingut nosaltres o països com Croàcia o d'altres. Però s'ha oblidat de dir, senyor president –senyor Mas–, que el senyor Durão Barroso li va dir que si vostè se separava d'Espanya –a què pertany fa més de cinc-cents anys i amb què tenim un projecte comú d'història, de llengua, també de projecte comú actual– vostè quedaria fora d'Europa. I per això els catalans l'han votat com l'han votat.

Però, miri, vostè després em parla de les polítiques actives i que no se li paguen els 191 milions de polítiques actives en ocupació. Que paga vostè els 400 milions per al tercer sector? Que paga vostè els proveïdors del sector farmacèutic, que fa mesos que no cobren? Que paguen vostès les nòmines en aquests moments? Que

està podent tenir liquiditat per afrontar la despesa pública que té en aquest moment? Oi que no?

Llavors, què passa? Que vostè té dificultats per governar en solitari i el senyor Rajoy no les té? El senyor Rajoy és que s'aixeca al dematí i decideix no pagar-li a vostè. Això és el que té. Decideix, miri: «Vegem com puc fer això amb Catalunya.» Sigui una mica més seriós i més rigorós. El senyor Rajoy comparteix amb vostè les dificultats de governar un país –en aquest cas, Catalunya, i ell, la resta d'Espanya, inclosa Catalunya– en què li han deixat la pitjor herència de tota la història, en què té 40.000 milions d'interessos de deute, o vostè té 8.000 milions d'interessos de deute per a aquest any.

Vol dir-me, senyor Mas, com pagarà els 6.000 milions de venciments de deute extern per a aquest any si no l'ajuda el senyor Rajoy? I ve aquí a reclamar-me i a dir-me els 191 milions, quan vostè no paga ni als ajuntaments ni paga al tercer sector, ni paga a la sanitat? Escolti, tots al mateix sac, eh? Perquè tots tenim els mateixos problemes.

I el senyor Rajoy no és que no el pagui a vostè. El Govern d'Espanya no pot pagar a la Comunitat Valenciana, no pot pagar a d'altres comunitats que també ho necessiten. Perquè la situació és crítica. I li demanaria una mica de responsabilitat, una mica d'exigència i, sobretot, una mica de lleialtat també al Govern d'Espanya, que té els mateixos o pitjors problemes que té vostè.

Senyor president, vostè després em diu que, clar, nosaltres, envers el dret a decidir, no podem dir-los ni tenim la legitimitat per dir-los el que ha de fer el poble de Catalunya. Vostè sap que hi ha una sèrie de majories reforçades inclosa a l'Estat de més de dues terceres parts perquè surti endavant la reforma d'una llei de consultes referendària, com la que vostè ha votat i ha signat en l'acord amb Esquerra Republicana? No la llei de consultes que ja està aprovada i que es va recórrer. No, no, una llei de consultes referendària. Necessitaria una modificació de l'Estatut d'autonomia i una majoria que no té en aquesta cambra. Li va per molt pocs diputats, però no la té.

I jo l'«emplaço», senyor president. Igual que vostè diu que el poble de Catalunya té aquest dret i que vostè vol donar-los el dret a decidir, vagi a la cambra espanyola i modifiqui l'article 167 de la Constitució espanyola. Perquè vostè parla i diu: «És

que la senyora Merkel els ha a vostès obligat, i vostès ho han fet en un moment.» S'oblida d'un petit detall, senyor Mas –d'un petit detall–, molt important. I és que va haver-hi les majories; és a dir, els diputats que representen la majoria del poble espanyol per poder modificar la Constitució. Això no és una dada rellevant per vostè? O és que es creu que es va fer un dia en un despatx de dos funcionaris, això? No, això es va fer amb la majoria dels representants del poble espanyol.

Doncs, si vostè vol fer les coses d'acord amb la llei, el dret a decidir i el referèndum només tenen un camí: reformar la Constitució. Mentrestant, serà un referèndum il·legal. Un referèndum il·legal, al que vostè vol portar els catalans, i un referèndum il·legal al que –li ho dic– contestarà el Govern d'Espanya amb serenitat, però amb fermesa. (*Veus de fons.*) Sí, sí, el compliment de la llei no és serenitat. El compliment de la llei a vostè només li serveix quan li interessa; quan no, no hi és. Amb serenitat –li ho reitero–, amb responsabilitat i complint l'estat de dret i tot l'estat de dret. Perquè tot l'estat de dret està per complir-lo i per evitar que vostè arrossegui el poble de Catalunya a una il·legalitat. I perquè vostè generi inseguretat i incertesa a Catalunya.

Però el que està sent pitjor, senyor Mas. Vostè està generant unes expectatives en aquestes eleccions que faran i produiran una gran frustració. Una gran frustració, senyor Mas, perquè moltes d'aquestes expectatives que vostè ha impulsat no es poden complir. Vostè ha parlat d'això de la Constitució, que a veure si d'una vegada la canviem i no es fa una paret per garantir el dret a decidir. Vostè respecta la Constitució, senyor Mas? Vostè respecta les lleis? Vostè respecta les majories democràtiques? O només les d'aquesta cambra? Jo li demano que respecti totes les majories democràtiques. I si vostè vol un referèndum a Catalunya vagi al Congrés dels Diputats, modifiqui la Constitució espanyola i, si té aquest referèndum legal, Catalunya tindrà el referèndum legal. Mentrestant, no hi haurà cap empara, i l'únic que estarà vostè fent és portar Catalunya a un camí de desencís, a un camí d'incompliment de la llei.

Miri, senyor president, jo, a més, volia posar-li un darrer exemple. Vostè ahir va posar l'exemple del senyor Lula da Silva –l'exemple del senyor Lula da Silva–, dient el descarrilament dels trens, i dient que tots havíem d'estar junts i units perquè el tren no descarrilés. És el millor exemple que vostè podia donar, perquè en aquests moments vostè el que vol és que un vagó d'aquest tren se separi de la

resta. En els moments de gravíssima dificultat, en què tots hauríem d'anar junts, al marge de les nostres diferències ideològiques, al marge de les nostres diferències, junts per sortir de la crisi –com jo vaig fer per donar-li suport a vostè–, vostè el que fa és proposar un acord de legislatura amb Esquerra Republicana, que és possible i que l'hi han permès les urnes. També l'hi havien permès abans, senyor Mas. En geometria variable li havien permès abans, i no necessitava ni el dret a decidir ni necessitava fixar una data per a la consulta il·legal a Catalunya.

Però permeti'm que li ho digui, senyor Mas: vostè ha escollit el pitjor exemple que podia escollir. Perquè el senyor Lula da Silva... Un dia abans que vostè ho digués, resulta que el 19 de desembre la fiscalia analitzarà el senyor Lula da Silva per denúncies sobre suposats suborns i suposats pagaments a legisladors aliats en un procés en què ha estat condemnat el seu mateix ministre del govern del senyor Lula da Silva.

I jo vull dir-li una altra cosa, senyor president. No vull a Catalunya un govern sotmès a l'ombra de la corrupció, no vull un govern a Catalunya en què les comissions de sanitat, les comissions de caixes o la comissió que ara demanem, que és la comissió de les ITV i de la seva concessió, no es produeixin. Les impulsarem. Però nosaltres volem que *tota* la informació sobre la corrupció s'aclareixi, es porti a la judicatura i s'assumeixin les responsabilitats. Perquè, com deia el clàssic, «aquí huele a agua podrida, y no precisamente en Dinamarca». I suposo que vostè el deu haver llegit i deu saber a què es refereix. (*Veus de fons.*) A Hamlet, sí, senyora consellera, molt bé. Així els mestres d'educació... (*Veus de fons.*) Sí, sí, està molt bé. Va ser ell qui ho va dir, i és d'ell de qui ho he agafat.

Per això, senyor president –senyor Mas–, senyores i senyors diputats, jo els vull dir que aquesta legislatura comença molt incerta, que aquesta legislatura comença amb moltes dificultats, que aquesta legislatura, senyor president, comença també amb un pacte que és negatiu per a l'economia catalana, un pacte que és negatiu per a la cohesió social, un pacte que ens portarà a una legislatura de desencís.

I vull recordar-li només una cosa del seu debat d'investidura de l'any 2010. Vostè va dir: «No portaré endavant la transició nacional sense que hi hagi una majoria social que doni suport a aquesta iniciativa.» No hi és, aquesta majoria social. Hi han ara menys diputats dels que hi havien abans independentistes. (*Remor de veus.*) No hi és. Envers el dret a decidir té tres diputats més dels que tenia abans;

no ha aconseguit una gran majoria, àmplia –de vuitanta-cinc a vuitanta-vuit–, senyor Mas. Però sí que li ho dic: hi han catalans que no volen aquest camí, hi han catalans que no volen sentir-se estrangers a casa seva, hi han catalans que no volem que ens facin fora de casa nostra i hi han catalans... I jo li dic... (*Remor de veus.*) Si els preocupa o els molesta, és perquè alguna cosa hi deu haver. I quan rau part de la veritat en el que es diu és quan algú s'esvera. I jo els ho torno a dir.

La presidenta

Senyora diputada...

Alícia Sánchez-Camacho i Pérez

No permetré –acabo, senyora presidenta– que al mig milió de catalans que representa el meu grup parlamentari se'ns vulgui considerar estrangers, se'ns vulgui considerar fora de casa nostra o se'ns vulgui fer veure que l'única Catalunya és la nacionalista i la independentista. La gran majoria del poble de Catalunya –ho torno a dir– vol una Catalunya plural i diversa, en llibertat, en compliment de la llei i, sobretot, cohesionada, que és el que vostè no ha garantit i no garantirà.

Ha iniciat un camí de decadència que jo lamento. I aquest camí de decadència els portarà, a vostè i al seu partit, a uns moments difícils del dia a dia. Però el que és pitjor: ens portarà, als catalans i a les catalanes, a moments molt complicats en la història del nostre país.

Moltes gràcies.

(*Aplaudiments.*)